

Φθιώτιδος Συμεών: «Υπομονή και αρχοντιά πάνε μαζί»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε τρεις Ναούς στην Φθιώτιδα, σε Λοκρίδα και Ανατολική Φθιώτιδα ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την εορτή του Αγίου Χαραλάμπους.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό και στην πάνδημη Ιερά Λιτανεία στον **ιστορικό Ναό του Αγίου Χαραλάμπους στις Λιβανάτες**, πλησίον του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών μεταξύ άλλων τόνισε ότι «όταν επικοινωνούμε με έναν Άγιο καταθέτουμε ψυχή. Μπορεί ενδεχομένως στις μεταξύ μας σχέσεις, λόγω της τριβής της καθημερινότητας και της φθοράς, την οποία έχει αυτός ο μάταιος κόσμος, ίσως πολλές φορές να μην ανοίγουμε την καρδιά μας εύκολα, γιατί μπορεί να αισθανώμεθα ανασφάλεια, καχυποψία, έλλειψη εμπιστοσύνης, ίσως γιατί δεν θέλουμε να ρισκάρουμε, να εκτεθούμε, να διακινδυνεύσουμε την ποιότητα μιας σχέσης, αλλά όταν επικοινωνούμε με τους Αγίους, μας δίνεται η δυνατότητα

εντελώς ελεύθερα και ανοιχτά να ανοίξουμε την καρδιά μας, να επικοινωνήσουμε εσωτερικά και μυστικά μαζί τους, να καταθέσουμε τις πληγές μας, τα τραύματά μας, τις αγωνίες μας, τις απορίες μας, τα αδιέξοδά μας, τα λάθη μας, τις αποτυχίες μας και να πάρουμε δύναμη και παρηγοριά και στηριγμό για τη ζωή μας.

Και αυτό μας το προσφέρουν απλόχερα οι Άγιοι εδώ και αιώνες γι' αυτό και προστρέχουμε στη χάρη τους κάθε χρόνο, δεν βαριόμαστε, δεν είναι αστέρες διάττοντες, οι οποίοι περνάνε και φεύγουν, δεν είναι πυγολαμπίδες, ούτε φωτοβολίδες κρότου λάμψης οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, αλλά είναι πρόσωπα με διαχρονική παρουσία στη ζωή μας.

Είναι συγκλονιστικό, ο Άγιος Χαραλάμπος έζησε τον δεύτερο αιώνα, τέλος του δεύτερου αιώνα, έχουν περάσει 18 – 19 αιώνες από τότε και ο λαός του Θεού στα μήκη και στα πλάτη του κόσμου τον τιμά, προστρέχει σ αυτόν, αντλεί δύναμη από το μαρτύριο του και από τη μαρτυρία του. Άλλωστε αυτό ψάλλουμε στο απολυτίκιό του: «ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου». Ἐλάμψε ο Άγιος Χαραλάμπος μέσα στον κόσμο όχι με φαινομενική ισχύ, με φαινομενική εξουσία, ούτε με εξωτερική ομορφιά, ή υγεία, ή δύναμη, ή κυριαρχία. Δεν έλαμψε μέσα στον κόσμο ούτε με πλούτη, ούτε με κάλλη, ούτε με τα απίστευτα χαρίσματα, τα οποία ενίοτε χρησιμοποιούνται ως εργαλεία επικράτησης του ενός προς τον άλλο, αλλά έλαμψε στον κόσμο με το μαρτύριο της αγάπης του, έλαμψε στον κόσμο με το μαρτύριο της θυσίας, έλαμψε στον κόσμο με το σιωπηλό μαρτύριο της προσφοράς, γιατί τελικά η πραγματική δύναμη βρίσκεται εκεί, στον άνθρωπο που ταπεινά αγαπάει, στον άνθρωπο που θυσιάζεται, στον άνθρωπο ο οποίος δεν κραυγάζει, ούτε κάνει θόρυβο αλλά σιωπηλά, σεμνά και ταπεινά δίνει το είναι του από αγάπη για τον Θεό και ο αγάπη για τον άνθρωπο».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, στο πλαίσιο της εόρτιας περιοδείας του στην Λοκρίδα, τέλεσε και ιερά παράκληση στον Άγιο Χαραλάμπο στο γραφικό και όμορφο **Ιερό Εξωκκλήσιο του Αγίου Χαραλάμπους Κάτω Τιθορέας**.

Ανήμερα της εορτής του Αγίου Χαραλάμπους, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Μεγαλοπρεπή **Ναό του Αγίου Χαραλάμπους Ραχών στην Ανατολική Φθιώτιδα**.

Το ιερό αναλόγιο στελέχωσε χορός καθηγητών και μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός», καθώς και οι μικροί μαθητές της παιδικής χορωδίας του Παραρτήματος του Ωδείου στις Ράχες, υπό τον Διευθυντή του Ωδείου Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Οι ιερές ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της

Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στο πολυπληθές εκκλησίασμα, μεταξύ των οποίων και οι μαθητές και οι μαθήτριες του Δημοτικού Σχολείου Ραχών, μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Μία από τις αρετές, την οποία είχε ο Άγιος Χαράλαμπος, ήταν η αρετή της υπομονής.

Τεράστια υπομονή, απίστευτη υπομονή. Παππούλης μεγάλος, πάνω από 100 χρονών, 113 ετών μαρτύρησε και με φοβερή υπομονή άντεξε συκοφαντίες, άντεξε διωγμούς, άντεξε βασανιστήρια, άντεξε μπούλινγκ, άντεξε περιφρόνηση, άντεξε τα πάντα, με υπομονή και με αγάπη. Ο Χριστός μας διδάσκει ότι «Ἐντῆϋπομονῆϋμῶνκτῆσασθετὰςψυχὰςϋμῶν. Ὁ ὑπομείναςεἰς τέλος, οὗτοςσωθήσεται». Εδώ όμως υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα, το οποίο μας απασχολεί όλους και οφείλουμε να το απαντήσουμε γιατί καμία αρετή δεν είναι μονοδιάστατη και καμία αρετή δεν την προσεγγίζουμε με στερεότυπα, δεν την προσεγγίζουμε με παρωπίδες, δεν την προσεγγίζουμε με έναν τρόπο, ο οποίος να αγνοεί έναν μεγάλο παράγοντα, ο οποίος είναι ο άνθρωπος, γιατί ο Χριστός μας είπε ότι δεν έγινε ο άνθρωπος για το Σάββατο αλλά το Σάββατο για τον άνθρωπο.

Άρα λοιπόν τι σημαίνει υπομονή μέχρι τέλους, τι σημαίνει απόλυτη υπομονή; Υπομένω την αδικία; υπομένω την ανισότητα; υπομένω το να προσβάλει κάποιος βάνουσα την προσωπικότητά μου; υπομένω το να ξεφτιλίζει κάποιος την οντότητα μου; υπομένω τη βία; την κακοποιητική συμπεριφορά; υπομένω τα πάντα; Αυτό θέλει να μας πει ο Χριστός; Ή μήπως η υπομονή φωτίζεται μέσα από μία άλλη έννοια, η οποία έχει να κάνει με τη μοναδικότητα του κάθε προσώπου, με τα όρια που έχει ο κάθε άνθρωπος, με το τι μπορεί να αντέξει κάθε άνθρωπος, μέχρι που μπορεί να φτάσει κάθε άνθρωπος. Μήπως η υπομονή συνδέεται άρρηκτα με την διάκριση; Η υπομονή δεν είναι μία πρόκληση ή πρόσκληση ή πρόταση για ηττοπάθεια. Η υπομονή έχει άμεση σχέση με την επίγνωση του εαυτού μας, έχει άμεση σχέση με τη διάθεσή μας να εξελιχθώ πραγματικά και να ωριμάσω μέσα από τις δοκιμασίες της και όχι να ακρωτηριαστώ και όχι να ευνουχιστώ και όχι να γίνω ανάπηρος μέσα από τις δοκιμασίες και τις θλίψεις της ζωής. Γι' αυτό ο Χριστός μας προσκαλεί και μας προκαλεί και μας διαβεβαιώνει ότι ο Θεός δεν δίνει σε κανέναν άνθρωπο μεγαλύτερο πειρασμό από αυτό που μπορεί να σηκώσει. Αυτό σημαίνει ότι και εμείς οι ίδιοι, δεν πρέπει να βάζουμε τον εαυτό μας σε μεγαλύτερο πειρασμό από αυτόν που μπορούμε να αντέξουμε. Αν είναι να σπάσουν τα νεύρα μας, αν είναι να διαλυθεί η ύπαρξή μας, αν είναι να γίνουμε συντρίμια και κομμάτια, αν είναι να χάσουμε την προσωπικότητά μας και να είμαστε ένα ερείπιο όρθιο, όχι δεν θα κάνουμε υπομονή αλλά θα έχουμε τη δύναμη να κάνουμε βήματα μπροστά και αυτή είναι η πραγματική υπομονή, γιατί η υπομονή δεν είναι μία παθητική αρετή αλλά μια ενεργητική αρετή. Υπομονή σημαίνει επιμονή στο

αγαθό, υπομονή σημαίνει επιμονή στην αρετή, υπομονή σημαίνει επιμονή στην συναισθηματική μου ωρίμανση, στην συναισθηματική μου εξέλιξη.

Υπομονή σημαίνει επιμένω να βαδίζω μπροστά και βαδίζοντας μπροστά ασφαλώς θα υπομένω και τις δυσκολίες, θα υπομένω και τις αντιξοότητες, θα υπομένω και τα προβλήματα, θα υπομένω και τις ατυχίες.

Πρέπει να έχουμε πάντα υπόψη μας την διάκριση, γιατί όπως είδαμε και χθες, υπάρχουν αρετές οι οποίες στον άνθρωπο τον οδηγούν στην κόλαση αντί στο παράδεισο. Προσευχή υποτίθεται έκανε ο Φαρισαίος μέσα στο ναό, δεν είναι αρετή η προσευχή; Είναι κακό πράγμα η προσευχή; Κι όμως αυτή η προσευχή τον χώριζε από τους ανθρώπους, γιατί ήταν μια αυτοαναφορικότητα, ο Θεός στον οποίο προσευχόταν ήταν ο εαυτός του, ουσιαστικά είχε ένα κάτοπτρο, έναν καθρέφτη και έβλεπε τον εαυτό του και καμάρωνε πόσο καλός τάχατες είναι και πόσο όμορφος και πόσο δυνατός και πόσο ισχυρός. Δεν νήστευε ο Φαρισαίος; Νήστευε. Αλλά η νηστεία του αυτή του στέρησε τον Θεό και του στέρησε τον άνθρωπο. Δεν έκανε ελεημοσύνη; Το 10% μάλιστα, ήταν και τακτικός, προϋπολογισμό είχε φτιάξει, και παρά τούτα και αυτή η ελεημοσύνη του στέρησε το Θεό γιατί δεν είχε μέσα του ανοιχτή καρδιά, δεν είχε μέσα του αγάπη και η ανοιχτή καρδιά θέλει υπομονή για να δεχτείς τον διαφορετικό, για να συζητήσεις μαζί του, για να ακούσεις την αντίθετη άποψη. Εκεί θέλει υπομονή! Να έχεις την υπομονή να ακούσεις και αυτό που δεν σου αρέσει, να έχεις την υπομονή να ακούσεις και την κριτική και ιδιαίτερα εμείς που είμαστε σε δημόσιες θέσεις και είμαστε ακριβώς πάνω στην εξέδρα, πάνω στην πλατεία, η ποιότητα της προσωπικότητας μας φανερώνεται από το πόσο δεχόμαστε την κριτική και πόσο δεχόμαστε και τη συκοφαντία ακόμα και τις ύβρεις και τις λοιδορίες και τις παρεξηγήσεις και τις παρανοήσεις και τις συνωμοσιολογίες και τα σενάρια επιστημονικής φαντασίας και τη νοσηρότητα. Υπομονή και αρχοντιά πάνε μαζί!

Εκεί φαίνεται το μεγαλείο και η αρχοντιά ενός ανθρώπου κατά πόσο υπομένει πραγματικά και υπερβαίνει και στέκεται στο ύψος και προχώρα μπροστά».

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Ιωάννης Σαρακιώτης, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Φθιώτιδος κ. Ηλίας Σανίδας, οι Δήμαρχοι, Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές και Στυλίδος κ. Ιωάννης Αποστόλου με μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων των Δήμων, εκπρόσωποι του Στρατού και των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου